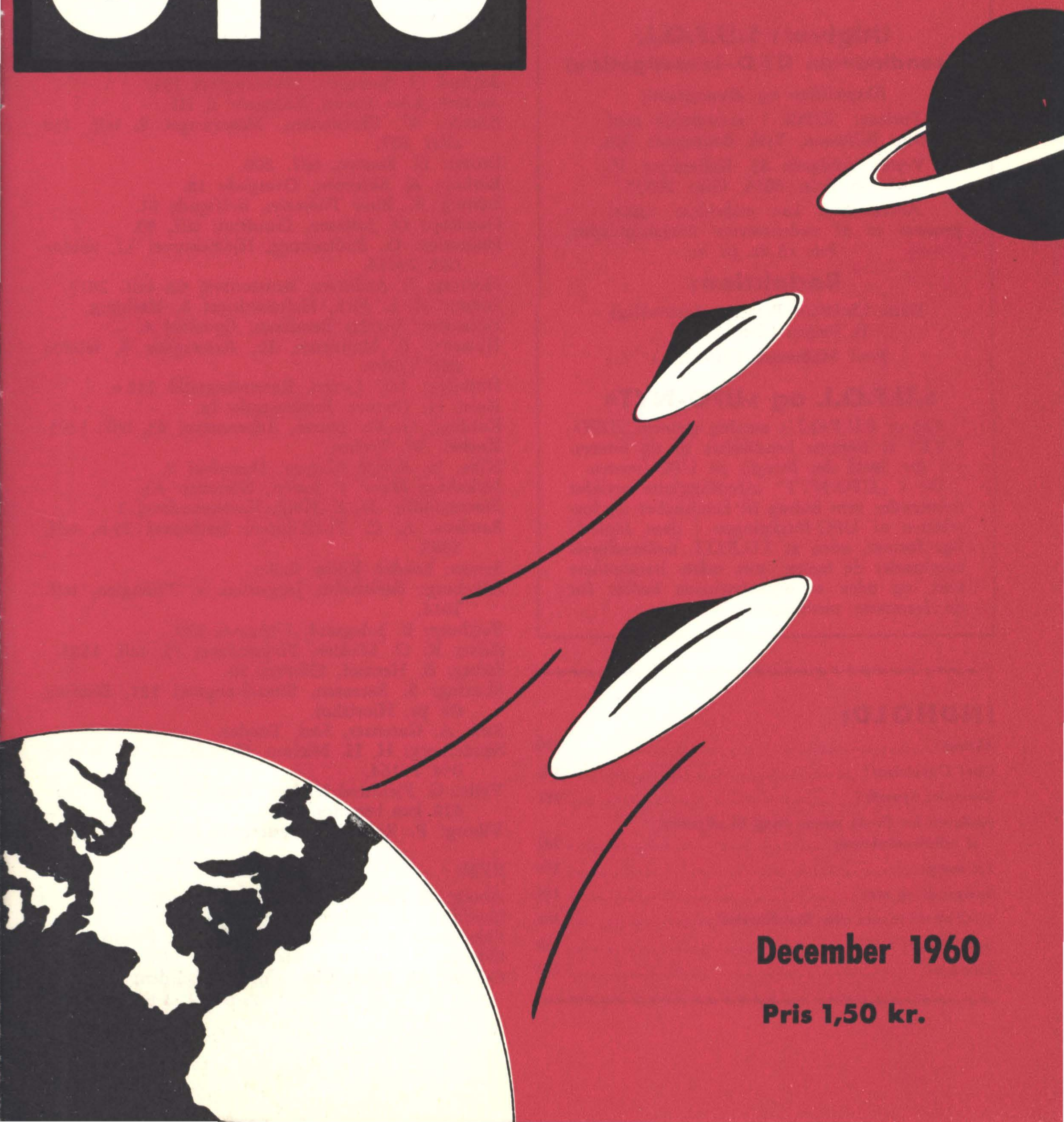
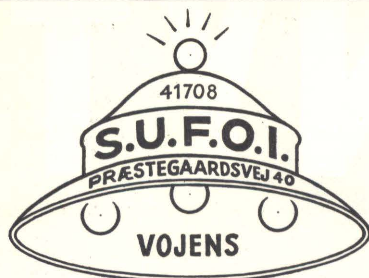
UFONYT

December 1960

Pris 1,50 kr.

Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I.

(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med Otto Biilmann, Tysk Bogimport A/S,

Vester Voldgade 83, København V., telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes gennem en af nedennævnte kontaktgrupper. Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
E. Jensen (dansk stof)

Poul Mathiesen (litteratur)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDHOLD:

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Præstegaardsvej 40, Vojens, telefon 045 41708.
Leder Danmark: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, telefon 061 71149.
Leder København: L. E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kastrup, telefon O1 500522.
Leder Sjælland: H. Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.
Leder Fyn: Indtil videre danmarkslederen.
Leder Jylland: Danmarkslederen.
Rapportcentralen: E. Jensen, Tinggårdei 11, Sundby, telf. AM 360.

Gruppeliste:

JYLLAND:
Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Aarhus: John Jensen, Kaløgade 1, III.
Brande: W. Christensen, Mosevænget 8, telf. 138 eller 387.
Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telefon 045 24454.
Herning: F. Andersen, Brorsonsvej 63, telf. 2813.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Holstebro: Bendix Bendixen, Gyvelvej 4.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon 066 23095.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Ikast: H. Cramer, Fredensgade 18.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Knebel: W. Techen.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovedvej 8.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Nørresundby: N. E. Kold, Kortegaardsvej 1
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
Samsø: Fokdal, Kolby skole.
Silkeborg: Breinholm Jørgensen, v. Trianglen, telf. 1614.
Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Struer: B. Hersbøl, Ølbyvej 56.
Skæring: S. Sørensen, Strandvangsvej 121, Skæring str. pr. Hjortshøj.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Sønderborg: H. H. Nielsen, Ørstedsgade 96, telefon 044 21164.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telefon 221.

FYN:
Aborg: E. Pedersen, Aborg, Assens, telf. 78.
Gudbjerg: A. Hansen.
Odense: G. R. Nielsen, Abels Allé 20, Fruens Bøge.
Odense: P. Lockhart, Bramstrupvej 13 I, Odense.
Odense: H. Frier, tekn. afd. politigården, Odense.

Fortsættes på bagsiden

★ AKTUELT ★

1960 lakker nu mod enden — julen stunder til. Jeg vil gerne her på tærsklen til det nye år udtrykke min taknemmelighed til alle SUFOI's medlemmer, alle UFO-NYT's venner, alle UFO-sagens venner.

Der er endnu en hel del at udrette — men vort arbejde har allerede nu sat dybe spor — således at vort oplysningsarbejde absolut har været en stor succes. Vi må dog fortsat holde arbejdstempoet oppe, thi vi har som sagt endnu en del opgaver at løse, opgaver som vi må hjælpes om, hvis det skal lykkes helt.

Vi må en stakket tid endnu udholde stupiditeten, således som den kommer til udtryk bl. a. gennem pressen — repræsenterende diverse såkaldte lærdes *personlige* meninger og selvfølgelig også disses medløberes følelser.

En anden faktor generer også UFO-sagen og fra en helt anden side, det er fra mennesker, som *dyrker* UFO-sagen. Det er uhyggeligt at se, hvordan disse personer og grupper blander okkulte og religiøse interesser med UFO-sagen. Vi finder vidnesbyrd herom overalt, hvor der arbejdes med sagen. Jeg har, som I alle ved, hele tiden holdt disse elementer på afstand — og fået prædikatet: *diktator!* — Jeg bærer med glæde denne beskyldning, blot vor sti er ren.

1961 ser ud til at blive et afgørende vendepunkt i *hele* UFO-sagen. Fra alle egne af Jorden meddeles, at de grupper, som følger samme linie som SUFOI, har sat alle sejl ind for at få fjernet alle rester af misforståelser; opstået som følge af sekterisk infiltration. Hjælp os derfor endnu mere end før til at understrege virkeligheden — sandheden. Al sandhed om sagen kan man ikke nå på een gang — men det generelle må man aldrig tabe af syne. Lad mig derfor igen understrege

at rummennesker er af kød og blod som du og jeg.

at man ikke kan komme i forbindelse med rummenneskene gennem pendularbejde, automatskrift, medier eller andre former for udskejelser.

at rummenneskene ikke står i telepatisk kontakt med nogen her på Jorden — altså kontakt mellem to eller flere personer direkte — som man gang på gang hører det fremført. Rummenneskene giver ved hjælp af telepatien tilskyndelser — ikke andet. Er man altså i forbindelse med noget, må dette være noget, *som er UFO-sagen uvedkommende!!!*

at al tale om kontakt således er falsk — bevidst eller ubevidst, når den ikke foregår på det fysiske plan.

Disse punkter er meget vigtige, og det er en nødvendighed at gøre en alvorlig indsats nu — alle må hjælpe.

Det er for ganske kort tid siden blevet kendt, at det amerikanske flyvevåben indrømmer, at de har bevis for, at 3 af Adamskis kontakter har fundet sted — de øvrige kan de ikke sige god for. Det er kontaktmanden — C. A. Honey — som har frigivet meddelelsen.

Efter en meget grundig analyse af alle tilgængelige oplysninger vedrørende — storpolitiken, FN og UFO-sagen står det klart, at vi står overfor ting så fantastiske, at vi aldrig har turdet blot gisne om noget i den retning.

1961 bliver efter denne — indtil videre — teori et vendepunkt for menneskeheden gennem UFO-sagen — direkte eller indirekte. Måske er vort arbejdes første fase afsluttet med udgangen af næste år.

USA og USSR har nu rumskibe klar til rejser — ikke alene til Månen — men til vore naboplaneter. Det bliver måske USA måske USSR, som kommer først — det er ligegyldigt — idet resultatet vil blive det samme.

Russerne har forsøgt mindst 1 gang før — forsøget mislykkedes, se artiklen — „Bemandet Sputnik" i dette nummer. Nu har de et nyt klar!

Myndighederne arbejder i øjeblikket febrilsk på at have „alt klar", når de første billeder og beretninger indløber fra vore naboplaneter — panik må for alt i verden undgås. Myndighederne er i denne forbindelse endnu FN. Adamski er lige kommet hjem derfra — han har talt med indflydelsesrige personer, og han har haft lejlighed til at fremvise sin film.

Nu da han er hjemme, opfordrer også han, tilskyndet af FN og rummenneskene, til at bekæmpe sekterismen. Jo hurtigere vi kan „bekæmpe" disse bylder, jo hurtigere kan en offentliggørelse komme — uden at skabe panik.

Man vil gennem dette indlæg se, at der — efter

min ringe mening — snart sker noget — vi har før været rigtig orienteret — til stor forargelse! Således også nok denne gang — men se blot over hovedet på de forargede, thi — „man kan ikke forvente andet af en ko end et brøl". (Ordsprog - red.).

Kære venner — vi har nogle uger eller måneder tilbage, inden vi vil blive forstået — og inden man vil behøve vor hjælp — men det kan blive en drøj tid. Når en rotte er trængt op i et hjørne bider den. Tab ikke humøret, selv om du skulle få drøje knubs, det er der mange andre end dig, der får; du må vide, at det, du gør, og som du bliver hånet for idag, det vil du høste glæde af senere. — Altså hold fanen højt, hold din sti ren og husk så på at mod, klarsynethed og ærlighed ikke er noget, som man behøver uddannelse for at besidde — ejheller certifikat for at bevise — beviset er du selv!

Glædelig jul.

H. C.

Det gode ved et venskab er, at man har nogen man kan stole på. Det bedste er, at man har nogen, som stoler på én.

Mærkelige begivenheder

Hvis vi læser vore aviser grundigt igennem vil vi blive forbavset over de mange mærkelige ting, der sker omkring os hver dag. Store begivenheder er gemt bort i små paragraffer for at give plads til ophidsende mordsager og andre kriminelle affærer. Her følger et par ting, som godt kunne havde været overset.

Månebilleder.

Et par amerikanere nåede på en ballonrejse for kort tid siden en højde af 15 mil og fik nogle gode billeder af Venus. Analysen af billederne viste klart, at der er vanddamp i planetens atmosfære. Når man tænker på Sovjets billeder af den anden side af Månen, som viser et uventet fladt terræn, kan vi se, at vi kommer til at acceptere helt nye begreber om planeternes struktur. Alle teorierne fra de største astronomer er gradvis blevet ændret, og det er en modig mand, som tør nægte muligheden af liv på andre planeter end vor egen. Sovjet har nu udgivet over 100.000 kopier af månebillederne.

Jordskælv

En mystisk serie af 1755 jordskælv er registreret på Mauna Loa, en vulkan på Hawai. Det skete i løbet af nogle få dage. Siden har der været meget stærkere aktivitet. Krakatoa, 1600 mil nord for Darwin, er rapporteret at være i udbrud med ca. 2 timers mellemrum. Denne vulkan var scenen for verdens største eruption i august 1883. Bølger, 50 fod høje, nåede så langt som til Kap Horn, der er 7818 mil borte. Lysglimt, der lignede lyn, var set på toppen af et bjerg, der eksploderede den 19. september på Normanby Ø, udenfor nordkysten ved Napua. Patruljer blev sendt ud for at undersøge sagen.

OBS! UDVIDELSEN!

Efter indgående overvejelser har jeg besluttet at udvide UFO-NYT med 8 sider, således at sideantallet fra januar 1961 bliver 24.

Jeg tror, at det nye år vil bringe mange interessante ting også fra videnskaben, og med udvidelsen har vi så mulighed for at kunne følge udviklingen tilfredsstillende.

Der vil fremover blive bragt en vis mængde stof, som hidtil har været at finde i Kosmologi og Kontaktprogrammet.

Vi håber, gennem de muligheder et så bredt udsnit af tilgængelige oplysninger og materialer giver, at være i stand til at bringe både fyldigt, afvekslende, interessant og lærerigt stof.

Når en så omfattende udvidelse er mulig, skyldes det i første række, at SUFOI nu har en trofast stab af dygtige oversættere — vi skylder alle disse „slidere" vor varmeste tak.

Prisen ansættes fremover til 1,50 kr. pr. nummer, 18,00 kr. i årsabonnement. Bestilling hos SUFOI-hovedkvarteret i Vojens eller Biilmann, Tysk Bogimport A/S, Vester Voldgade 83, København V. Afgiv venligst bestillingerne allersnarest, så vi kan danne os et indtryk af, hvor mange tusinde vi skal trykke.

Hjælp os at udbrede kendskabet til UFO-NYT og til udvidelsen — husk, det er måske sidste år bladet behøver at udkomme!!!

Venlig hilsen.

H. C.

Bemandet Sputnik?

Det meddeles fra Basel, at man der har opfanget en stemme fra rummet. Stemmen hørtes den 17. januar 1960 på frekvens MHZ 20.005, og man optog handlingsforløbet på stålbånd.

Det var en meget ophidset og forstyrret stærk mandlig stemme, som hele tiden skreg, ras, dba, tri (en, to, tre på russisk), men sommetider var det, som om han ikke kunne finde ordet tri. Man kunne konstatere den vilde ophidselse og også den dybe angst, som havde bemægtiget sig manden.

Fra Spanien meddeles, at man der har hørt en mandsstemme fra Sputnik IV den 18. maj 1960. Spørgsmålet er så: Hvor mange mennesker har russerne sendt ud i rummet.

Den tyske måneekspert professor Hermann Obert udtalte for nylig i Wiesbåden, at russerne har sendt mennesker ud i rummet — men at forsøget mislykkedes.

Når man studerer nedennævnte satellitters „opførsel", kan man ikke undgå at lægge mærke til visse slående lighedspunkter, det følgende taler for sig selv:

Sputnik II.

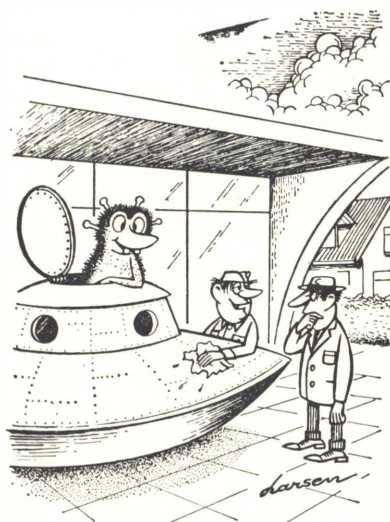
Dag.

1. (3. nov. 57) i cirkel omkring Jorden i en gennemsnitshøjde af 512 km.
3. Et „ukendt obj." kommer ind i dets bane.
3. Moskva lukker for oplysninger om Sputniks bane.
4. Et brændende ukendt obj. kom ned i England.
4. „Laikas"s tilstand begynder at blive foruroligende.
4. Gennemsnitshøjden aftager til omkring 100 km.
5. Et ukendt obj. følger Sputnik 1500 km.
8. Sputnik standsede sine transmissioner, siger Moskva.
38. Efter en måneds fuldstændig tavshed giver Moskva igen Sputniks position, som om den hele tiden havde fulgt sin bane.

Sputnik IV.

1. (15. maj 1960) I cirkel omkring Jorden med en gennemsnitshøjde af 320 km.
3. Et blinkende lys i stedet for Sputnik.
3. Fra USA meddeles, at det blinkende lys „undslap" kontrollen og dykkede.
4. Et hvidglødende diskosformet obj. kom ned i nærheden af Fidji-øerne.
4. Sputnik udsender en „mærkelig menneskelig stemme".
5. Gennemsnitshøjden aftager til omkring 150 km.
6. Sputnik følges af 4 eller 5 obj.
8. Satellitten afviger fra sin bane og flyver uden bestemt plan, siger Moskva.
32. Efter næsten en måned tavshed siger Moskva, at Sputnik stadig følger sin bane som hidtil, hvorved man modsiger deklarationen fra den 8. dag.

Stålbåndet med stemmen på søges nu skaffet til Danmark.

— Jeg begyndte saamænd som ganske almindelig tallerkenvasker!

Robert Fultons dampskib blev i folkemunde kaldt „Fultons dumhed", og dog har ståldampskibet overgået alle andre. *Folk tog fejl.*

Mulighed for liv på månen årsag til aflysning af brintbombeplan

NICAPs officielle advarsel mod at bombe Månen, en advarsel, der blev støttet af adskillige rumfartsplanlæggere, antages at have påvirket rådgiveren i Det hvide Hus til at fraråde afsendelsen af en måneraket med brintbombeladning, da dette for et par år siden var på tale.

NICAP understreger i oktobernummeret af UFO-INVESTIGATOR risikoen ved en brintbombeeksplosion, hvis Månen skulle være besat.

Den 27. marts 1959 henviste Præsidentens Videnskabelige Rådgivnings Komité til dette i deres officielle „Introduktion to outer Space". Afsnittet lyder:

„Til trods for, at Månen almindeligvis antages at være totalt livløs, kan dette dog ikke tages for ganske givet. Nogle videnskabsmænd har omtalt muligheden af, at der findes småpartikler med muligheder for liv — mikrober eller sporer — der gennem verdensrummet er blevet ført til Månen. Hvis vi skal have mulighed for at efterprøve denne interessante hypotese, må vi omhyggeligt prøve at undgå at „smitte" — i biologisk forstand — Månens overflade, før vi selv kommer der".

I en anden hentydning til en eventuelt månebase fastslog rådgivningskomiteen: „Fotografier af Månens bagside vil måske afsløre noget aldeles uinteressant, men der er også mulighed for, at den kan afsløre noget iøjnefaldende, som vi i øjeblikket ikke kan have nogen forestilling om."

Bag ved de annnoncerede måneundersøgelser, bortset fra en eventuel bombning, står en omfattende offentlig interesse. Forsvarsdepartementets henvisninger til „Månens bagside" stiger i tal. Den 19. marts understregede dr. James B. Edson, hærens direktør for Undersøgelse og Udvikling, den fremtidige fare ved en „fjende", hvis hovedbase kunne være skjult på Månens bagside.

Han hentyder dog sikkert til Sovjet, men andre officielle talsmænd har vist stor interesse for de nuværende forhold på Månen. En af disse er generalmajor Donald N. Yates, C. O. Missile test Center, Cape Canaveral i Florida. I en diskussion om kamera-udstyrede raketter til måneundersøgelser fastslog general Yates, at en sådan raket kunne samle værdifulde oplysninger, hvis den passerede Månen i en afstand af ikke over 1000 miles. Der vil blive afsendt adskillige raketter, tilføjede han, for at få billeder af, hvad der er på Månen.

Billeder af hvad? Månekratere? Månens overflade?

Stort set er disse velkendte. Kun eet vitalt spørgsmål forbliver ubesvaret: Har levende væsener bosat sig på Månen — måske på bagsiden?

Hvis Det Hvide Hus og officielle repræsentanter for forsvaret nu anser dette for sandt, forklarer dette aflysningen af brintbomberaketten og den pludselige interesse for omhyggelige undersøgelser.

Overbevisende UFO-materiale — hvoraf meget hemmeligholdes — kan have medført den nye „månepolitik". Den første raket med fotoudstyr kan bringe os svaret, måske i løbet af få måneder.

NICAP - Washington.
Oversætter: Lilly Christensen.

Nu ved udgangen af 1960 er der kun blevet givet officiel meddelelse om et vellykket forsøg på at fotografere Månen — nemlig fra russerne!

Ligger der noget bagved? Ja, afgjort. Det er mistænkeligt, at der kun har været dette „ene" forsøg; vi kan jo dog alle huske, hvordan de to store magter var sikre på, at Månen nu var indenfor rækkevidde. Hvad er der mon sket?

Der er kun to sandsynlige forklaringer: enten har man pralet af noget, der trods alt ikke var teknisk muligt, eller også — og det er det sandsynligste — har man indstillet forsøgene, fordi man har fået *vished* for, at Månen var besat.

Lederen af NICAP, major Donald Keyhoe, siger: „De første besøgende på Månen vil blive meget overrasket over at finde mennesker dér, thi Månen har allerede i lang tid tjent som støttepunkt for mennesker fra en anden verden". Skulle De ikke kunne huske NICAP, så kan jeg nævne, at det står for National Investigation Comity Of Aerial Phenomena, og i dens stab sidder „pensionerede" generaler, admiraler og videnskabsmænd. Indadtil støttes og drives den af den amerikanske stat, udadtil er den en privat organisation som f. eks. SUFOI.

H. C.

Fri energi

Et apparat, der ligner en bordmodel af en radio, forbundet med en antenne og jordforbindelse, giver et meget stærkt lys til flere dusiner 100 V lamper, strøm til en varmeovn, et strygejern og, om nødvendigt, et par apparater til; således er den frie kosmiske energi-modtager af i morgen. Med masseproduktion kunne den sælges for 600 dollars. Det vil gøre husejere, forretningsmænd, de mekaniske værksteder og små fabriker helt uafhængig af de gammeldags systemer, som nu er i brug.

Men hvad er dette her? Er det trick eller svindel? Hvorfor kan det instrument ikke købes?

Såvidt billeder, dokumenter og attester fra 30 års arbejde kan bevise noget, så er det hele ægte nok. Dr. T. Henry Moray fra Utah er ikke nogen amatør, men en kendt og agtet fysiker, som begyndte på sine undersøgelser for mere end 40 år siden. Han kommer ikke med nogen påstand, som han ikke har beviser for. Han har aldrig lovet at flyve til Månen på en bestemt dato, som andre har gjort. Han leder sine egne laboratorier med et ekspertpersonale.

At vi har så travlt med atomværker, med uhyre kostbare ødelæggelsesmaskiner, mens vi har fri energi lige for hånden, er kun et af de tragiske tilfælde, hvor fremgang ved genial begavelse, sund sans, og sandt socialt ansvar må kæmpe mod de store pengeinteresser, og andre mørke magter her på Jorden.

Dr. Moray har været mishandlet både i pressen og personlig. Han har været svindlet med af nogle af sine patienter. Der har været prøvet alt, lige fra bestikkelse og mishandling til ligefrem at changhaje ham. Hans liv har været den store opfinders. Han har i årevis arbejdet til menneskets gavn. Han har været hånet, ydmyget, næsten dræbt til tak derfor. Der er kastet et slør over denne mands arbejde og hans resultater. I 1925 skrev han om sin første opfindelse. Hans bog „Beyond the lights rays" (hinsides lysstrålerne) blev udgivet i 1931 med samt et væld af dokumentare beviser for hans resultater. Forgæves. Alt blev forbigået i tavshed i financielle kredse. Til trods for bekræftelser i hundredevis af øjenvidner og uafhængige observatører, (blandt dem mange eksperter og industrimænd af en helt anden kaliber end de før omtalte) blev hans stråleenergiprincipper og hans instrumenter ikke accepteret.

En anden form for energi og magnetisme eller elektricitet og tydeligvis af en meget højere frekvens er fanget i et modtagersæt med helt nye rør, kondensator og oscillator, og således hindret i at løbe tilbage til den kosmiske reservøer. I stedet for bliver den dirigeret igennem opfinderens kontrolapparater. De andre apparater bliver tilsluttet og det ønskede arbejde udføres. Dette arbejde inkluderer, med 50000—60000 volt til disposition i det omtalte bordapparat, hærdning af metaller, deres omdannelse, og en meget vellykket terapeutisk metode.

Dr. Moray har ikke udtalt sig om rumflyvning endnu, men det siger sig selv, at med kosmisk energi disponibel til udførelse af svært arbejde, skulle opbygning af et særligt antityngdelovs apparat ikke være umulig.

Fire millioner dollars er nødvendig for at etablere stråleenergi på commercielt basis, plus mod, tålmodighed og udholdenhed i den kommende kamp mod menneskehedens fjender samt en urokkelig tro på hjælp fra en højere universel, eller hvis De vil, himmelsk magt. Mange mennesker håber på en verdensomspændende, men fredelig revolution, der virkelig kan bringe frihed til alle nationer og eliminere både kapital og kommunisme samt lede os frem til et sandt interplanetarisk broderskab, og en bedre måde at leve livet på. Men så må opfindelsen af fri energi, og den rigtige brug deraf, gå forud.

APROACH. - Oversætter Fl. Petersen.

Der bliver sikkert allerede i 1961 frigivet en del oplysninger om anvendelsen af fri energi — måske får vi endog at se, at jordiske flyvende tallerkener igen efter en lang afbrydelse bliver i stand til at flyve i rummet ved hjælp af fri energi.

Red.

Dr. Harlow Shapley, tidligere leder af Harvard Observatoriet: „. . . vi må nu acceptere det som uundgåeligt . . . der er andre verdener med tænkende væsener".

Med venlig tilladelse fra

George Adamski — Lucy Mc. Ginnis

bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat

Spørgsmål 48: *Vil De forklare, hvorfor fotografierne af Dem og Orthon, taget gennem døråbningen, ikke synes at have de rigtige størrelsesforhold?*

Svar: Først må De tænke på, at det ydre rum er mørkt. For det andet, at der var ca. seks fod mellem den inderste og den yderste døråbning i dette skib, så der dannedes ligesom en tunnellignende gang. Det eneste lys, der var til rådighed, var det, som blev kastet på det større skib af strålen fra mit fartøj. Det var derfor nødvendigt for dette lys at passere længden af denne tunnel, før det kunne ramme vore ansigter.

Jeg undrer mig stadig over muligheden af at opnå noget som helst billede af de mænd, når man tager de mange faktorer, som spiller ind her, i betragtning.

Nogle har fejlagtigt ment, at lysstrålen, den skinner på siden af moderskibet, forestillede et billede af hele skibet. Een vred skeptiker, som tror dette, har endog matematisk bevist, at i dette tilfælde ville døråbningen være i det mindste 30 fod i diameter, og Orthon og jeg måtte være kæmper. Jeg er klar over, at „Inside the Space Ships" skulle have haft en mere udførlig forklaring af dette, men jeg tænkte ikke et øjeblik på, at nogen ville mistænke lysstriben for at være et billede af moderskibet.

Jeg synes, det er interessant at bemærke, at på fig. 12 er en del af det lille fartøjs åbning klart at se i det øverste venstre hjørne. Eftersom disse billeder blev taget i forskellige afstande, medens det lille fartøj manøvrerede langs det store skibb, vil De bemærke, at ikke to har det samme perspektiv.

Spørgsmål 49: *Er rumbesøg omtalt i vor bibel?*

Svar: Ja. Jeg véd ikke nøjagtigt det antal gange, der er tale om, men præster har oplyst, at der er fundet over 400, og deres søgen fortsætter stadig. Bemærk, at de „gamles" sprog ikke indeholder ord til at beskrive rumskibe eller deres besætninger, derfor brugte de udtryk og sammenligninger, som var godt kendt af alle. Iblandt disse var ildvogne, talende skyer; mænd blev skildret at have vinger på ryggen o.s.v. Disse bevingede mænd kaldte de engle, den originale betegnelse var „sendebud eller én, der er sendt".

Bemærk engang, hvis De aldrig havde hørt om en flyvemaskine, og Deres sprog ikke indeholdt sådan et ord, hvordan ville De så beskrive en flyvemaskine og dens pilot, hvis de pludselig landede i nærheden af Dem? Dette var problemstillingen for de „gamle". Enhver vidste, at fugle kunne flyve, derfor forestillede de sig mænd med vinger, men bemærk *i enhver anden henseende var disse af kød og blod.* Skyer viste sig også altid på himlen. Når besøgende satte sig i forbindelse med folk, beskrev de derfor deres skibe som „talende skyer". Vogne var deres transportmiddel dengang, derfor sammenlignede de det med en ildvogn, når et rumskib glødende forandrede farver; thi de vidste, at mænd red i disse skibe. De kaldte hyppigt besøgende for herrer og guder for at skelne mellem dem og jordmennesker.

Når man studerer denne „bog", er det værd at lægge mærke til, at næsten hvert beskrevet besøg fra „himlen" hændte, når jordmennesker var i vanskeligheder. Dengang som nu blev masserne ikke kontaktet, men individuelle blev udvalgt her og der. De besøgende i oldtiden gav råd, som, når de blev fulgt, fornyede en faretruet civilisation, men når de blev ignoreret, gik civilisationen til sidst til grunde. I dag står vi igen ved en skillevej. Rummeneskene gør deres yderste for at advare og hjælpe os. Men den endelige afgørelse ligger i vore hænder.

Spørgsmå 50: *I betragtning af hvad brødrene har fortalt Dem, hvordan forklarer De så fortællingen om Adam og Eva?*

Svar: De første to kapitler af 1. Mosebog beretter fortællingen om verdens skabelse. Kapitel 1 fortæller om, hvordan hver enkelt ting blev omhyggeligt dannet efter Guds vilje „og alt var såre godt". Husk, at før noget kan bringes i materiel tilstand,

må det først være undfanget som en tanke. Dette kapitel forklarer mønsteret, der er brugt for alt det skabte, lige fra stjernehimlen eller rummet til mennesket — skabt i Guds billede.

I 2. kapitel fortælles der, hvordan den guddommelige forestilling blev bragt til virkeliggørelse.. Hvordan „Gud Herren dannede mennesket af Jordens støv og indblæste det livsånde og mennesket blev et levende væsen“, 1. Mosebog 2., 7. Hele denne fortælling er en universel fremstilling af al skabt og er ikke begrænset til én planet eller til netop to menneskelige skabninger. Den skildrer oprindelse af menneskeheden i hele universet.

Vi kunne stille dette spørgsmål til dem, som endnu holder sig til den personlige opfattese af fortællingen om Adam og Eva. Siden Adam og Eva formodentligt var de eneste mennesker på Jorden og Kain og Abel på den tid deres eneste efterkommere, hvem var så folkene, der boede i landet nordøst for Eden, blandt hvilke den landflygtige Kain valgte sin kone efter at have slået Abel ihjel? Disse folk eksisterede, thi Bibelen følger dette pars slægt såvel som Adams.

Forklaringen om, at Adam og Eva alene er et billede på hele menneskeheden, har besvaret mysteriet for tusinder af mennesker. Dette er fortolkningen af fortællingen, som brødrene har givet mig.

Sandheden kan ikke påtvinges massen;
den må tilføres den ved smitte.

Fortæl Deres venner om UFO-nyt

Mennesker, der aldrig har tid til at hjælpe andre, når som regel heller ikke så meget i deres egen gerning.

En detektorvarsling kan være en hilsen fra rummet, gør Dem altid den ulejlighed at se efter, om der er »noget på himlen«.

Kære venner

Så er det atter jul, og vi bliver mindet om den store kærlighed, som for 2000 år siden fødtes for alle mennesker på denne klode uafhængig af race, farve eller tro.

Vi føler i dag tilskyndelse til at lade dette ske fyldest blandt menneskene, ikke blot i denne verden, men gennem hele Kosmos.

Menneskets samvittighed har famlet sig gennem mange forhindringer — dets øjne er nu indstillet på et stærkere lys end nogen sinde før. Håbet drager mennesket imod det grænseløse rum, hvor det skal lære mange ting og få bedre forståelse af Skaberen — alt medens det vover sig stadig længere ud i det ukendte rum med dets myriader af planeter og møder disses beboere — alle børn af den samme uendelige Skaber.

Selv om tabene bliver store, vil vejen blive åbnet og opfyldelsen af menneskets årtusind gamle drøm vil langt om længe blive virkelighed.

Medens vi således går ind i det nye år, gælder det for os alle om at udtrykke det, som er blevet os lovet, samtidig med at vi er klar over hver enkelt forms sande væsen, således som livets guddommelige stof former det — et medlem af den kosmiske skole med de mange klasser — i udvikling fra klasse til klasse under hensyntagen til de mange variationer i mentalitet og forståelse.

En rigtig glædelig jul og et godt nytår til alle.

George Adamski, november 1960.

UFO - observationer

over Skandinavien

Fra den 15. oktober til den 14. november er der til SUFOI indkommet 20 rapporter, deraf 4 fra Norge.

Herefter er der indkommet 1244 rapporter, der fordeler sig som følger:

Før 1. januar 1959	317 rapporter
Fra 1959	774 rapporter
Fra 1960	165 rapporter
Ialt	1256 rapporter

Danmark:

Den 14. august kl. 2345 er en mand fra Viborg på vej mod syd i sin bil. Pludselig 10 km syd for Viborg ser han 1 stærklysende, orangegult, ovalt objekt komme glidende fra øst mod vest. Objektet, der var på størrelse med en ært i udstrakt arm, stod kort efter stille over Karupegnen. Da manden knap to timer senere kommer tilbage, ser han at objektet står på samme sted. Han står ud af bilen og betragter objektet nøjere. Pludselig sætter det sig i gang og flyver i en bue mod vest.

I Svenstrup på Als så en damefrisør den 20. august kl. 12 midnat et orangefarvet objekt på størrelse med en stjerne bevæge sig meget langsomt skråt opad, alt imedens det roterede. Observationstid 6 minutter. Et vidne.

Kl. 0117 den samme nat ser damefrisøren og et andet vidne et ildrødt objekt komme til syne i SØ. Størrelsen var 3 gange så stor som en almindelig stjerne. Objektet, der gik vandret lavt over horisonten, sås kun i ca. 4 sek.

Den 24. august kl. 2306 - 2307 ser en trafikkontrollør fra Aarhus 3 svagtlysende mælkehvide objekter gå lydløst fra SV mod NØ. Objekterne var runde eller ovale med uskarpe omrids.

Et ægtepar fra Bagenkop fortæller følgende: Den 25. september kl. 2210 var vi på vej i bil mellem Magleby og Sønderbro, da horisonten pludselig blev oplyst som ved dagslys. Straks fik vi øje på en kugle, skarp og klar som fuldmånen, der kom farende fra SV. Pludselig så det ud, som om den eksploderede

* Norge § Sverige

JULI		AUGUST		SEPTEMBER		OKTOBER		NOVEMBER	DECEMBER
F 1		M 1	1	T 1		L 1			
L 2		T 2		F 2	1	S 2			
S 3		O 3		L 3		M 3			
M 4		T 4		S 4		T 4			
T 5	1	F 5		M 5		O 5			
O 6		L 6		T 6	1	T 6			
T 7	1	S 7		O 7		F 7			
F 8	1	M 8		T 8		L 8			
L 9		T 9		F 9	1*	S 9			
S 10		O 10		L 10		M 10			
M 11	1	T 11	1	S 11	1	T 11			
T 12		F 12		M 12	3	O 12			
O 13		L 13		T 13		T 13			
T 14		S 14	8	O 14		F 14			
F 15		M 15	1	T 15		L 15			
L 16		T 16	2	F 16	1	S 16			
S 17		O 17		L 17		M 17			
M 18	1	T 18	2	S 18		T 18			
T 19	1*	F 19	1	M 19		O 19			
O 20		L 20	2	T 20		T 20			
T 21	3 1*	S 21	1	O 21		F 21			
F 22	1	M 22		T 22		L 22			
L 23		T 23		F 23		S 23	1*		
S 24		O 24	1	L 24	1	M 24			
M 25	1	T 25	1	S 25	13	T 25			
T 26	1	F 26		M 26		O 26			
O 27	1	L 27	2	T 27		T 27			
T 28	4	S 28		O 28		F 28			
F 29	1	M 29		T 29		L 29			
L 30		T 30	1	F 30		S 30			
S 31	2	O 31				M 31			
21		*24*		*22*		*1*			

og den faldt til jorden med en lang hale efter sig. Det hele gik lynhurtigt og uden en lyd.

Se i denne forbindelse „UFO over Sønderjylland“ i UFO-NYT's novembernummer. I forbindelse hermed indkom der 12. rapporter, som først denne gang medregnes i statistikken.

Fra Norge har vi modtaget følgende rapporter:

En skoleelev fra Skien ser den 27. januar 1959 et stillestående, kugleformet objekt eksplodere.

Den 6. marts 1960 kl. 2005 ser adskillige mennesker i Volda i Norge 1 rundt, gulhvidt, stærktlysende objekt komme til syne mod vest med en anslået hastighed af 400 km/t. Objektet, der var femøre-stort, var forsynet med en lang hale. Pludselig delte objektet sig i to og halen forsvandt. Ingen lyd.

Fra 2115 - 2130 den 9. september ser en gymnasiast fra Skolfors et rundt objekt komme til syne over den vestlige horisont og bevæge sig mod zenith. Størrelse: som en stjerne. 2 vidner.

Den 23. oktober fra 1645 - 1650 ser en anden skoleelev fra Skien 1 cigarformet, rødt objekt, 6—7 cm, vise sig højt på den sydvestlige himmel og bevæge sig nedad. Ingen lyd. 4 vidner.

Der er ikke i tiden 15. oktober til 14. november indløbet nogle detektormeldinger.

Lord Dowdings foredrag om flyvende tallerkener.

Air chief marshal Lord Dowding talte fornylig til medlemmerne af Salisbury Rotary Club i England om flyvende tallerkener. Han sagde, at emnet var så umådeligt, og at eksistensen af disse fartøjer var absolut hævet over enhver tvivl.

Han sagde til sine tilhørere: „Der har i bogstavelig forstand været hundredetusinder observationer af respektable mennesker, deriblandt det kongelige observatør korps, og piloter fra flyvemaskiner.

Han fortalte endvidere, at i Amerika havde flyvemaskiner optaget forfølgelsen af tallerkenerne, og i et enkelt tilfælde havde der været et sammenstød, hvorved flyvemaskinen var blevet fuldstændig pulveriseret. Radar observatørerne havde iagttaget dem på skærmen.

Lord Dowding sluttede med at sige: „Før eller senere vil disse folk foretage et afgørende forsøg på at kontakte mennesker her på Jorden“.

Flyvende tallerken OVER AMAGASAK

Den 2. juli 1960 kl. 2220 så hr. Kozo Kawai fra Osaka dette objekt.

Hr. Kawai er medlem af CBA, den japanske organisation som repræsenterer Adamski i Japan, og han var gået ud for at observere — han havde sit kamera med.

Kl. 2220 så han pludselig et mærkeligt rundt lysende objekt komme til syne højt oppe. Det kom nærmere, men standsede så pludselig op.

Medens det stod helt stille blev billedet taget, obj. ses til venstre for Månen.

Dataerne er følgende:

Minolta SR-1, F-2. 2 minutters åbningstid. Neopan-SS.

For billedets ægthed garanterer hr. Hachiro Kubota — lederen af CBA.

Kun en dumrian kan blive ved med at tro, at han er klogere end alle andre.

Saturnformet UFO

Af June' Ichi Takanashi, Toyonaka-Osaka, Japan.

Det drejer sig her om nogle forbavsende tilfælde, hvor obj. blev observeret af forskellige personer i nærheden af grænsen mellem Brasilien og Uruguay. Beretningen stammer fra dr. Olavo Fontes, en kendt brasiliansk fysiker og UFO-forsker. Hans beretning fremtræder i en klar og god form og yder dermed et godt bidrag til den videnskabelige UFO-forskning.

Det vigtigste punkt er dog beskrivelsen af obj.s form, fordi det drejer sig om den form, som her skal undersøges, nemlig:

Formen som planeten Saturn.

Dr. Fontes beretning lyder således:

„Vi kunne klart se omridsene af begge obj., da de udstrålede et meget intensivt lys. Vi kunne se, at de var formet som et himmellegeme indesluttet i en slags ring, der befandt sig omkring æquator akkurat som planeten Saturn. Begge obj. havde samme form og var to-farvet — på den øverste del og ring ildrød, på den underste del dog strålende i en sølvhvid gløden".

Ved den beskrivelse må det anføres, at farverne afviger fra lignende observationer hos os (Japan), mens formen stemmer overens med vore observationer. Den farvestrålende gløden veksler formentlig efter omstændighederne.

Spørgsmål, som vi tidl. har stillet, er nu besvaret gennem dr. Fontes beretning.

Her er svarene i rækkefølge:

1. Obj. størrelse fremgår af en del af beretningerne, idet der er tale om en landing i nærheden af iagttageren. Efter beretningerne: ca. 5 m i diameter.
2. Efter samme beretning drejer ringen sig kun, når obj. står stille.
3. Obj. udsendte en strålende glød, sålænge det bevægede sig hen over himmelbuen. Det formørkedes under landingsmanøvrerne og forvandlede sig til sølvhvidt, da det landede. Ved start i morgendæmringen havde obj. den sølvhvide farve.
4. Iagttageren forfulgte obj. i vogn og ved manøvrer, da obj. dukkede op i Brasilien, kan det med sikkerhed antages, at der i obj. befandt sig intelligente væsener.
5. Heller ikke i det brasilianske tilfælde blev der på obj. set vinduer eller åbninger. Denne kendsgerning blev bekræftet ved landingen. Under flyvningen blev dog set kraftige lyskasterstråler, som udgik fra. obj., uden at man kunne se nogen åbning eller ydre lyskilder. Man kan derfor antage, at obj. var lukket (det er sikkert også det mest egnede til flyvning gennem det atmosfæreløse interplanetariske rum) og kun dele af væggene transperante (eller kunne gøres transperante), og at observation af det overfløjede område muliggjordes gennem disse dele.
6. Det mest forbavsende ved alle disse beretninger er dog den kendsgerning, at dr. Fontes under sin observation taler om en tandhjulsagtig ring. Han skriver herom: „Da obj. stod stille i luften, havde en af iagttagerne, dr. Pereira, det indtryk, at den drejende ring havde form som et stort tandhjul".

Dermed er også det sidste spørgsmål klart besvaret, og eksistensen af saturnformede flyobj. uden skygge af tvivl bevist. Således troede jeg i det mindste. Aldrig havde jeg drømt om, at et endnu bedre bevis skulle komme fra mit eget land (Japan).

Her er observationen.

Iagttageren var den 38 årige inspektør Yoshitaka Koba, der på dette tidspunkt var patient på hospitalet i Shizuoka (mellem Tokio og Osaka i Midt-Japan).

Den 4. april 1959 lå han i sengen og så ud gennem vinduet og betragtede nogle skyer på himlen. Kl. var ca. 6,20, og Solens stråler havde knap nok nået at skinne på de få skyer. Pludselig så han et mørkt obj., hvis omrids klart fortalte, at det ikke kunne dreje sig om et traditionelt fly. Obj. kom langsomt nærmere til vinduet, og han kunne nu over huset se et fuldkommen cirkelrundt obj. Han skyndte sig over til en anden sygestue, som lå overfor hans egen sygestue. Sammen med patienter fra denne sygestue så han obj. dukke op igen og langsomt flyve videre. Hele observationen varede lidt over et minut. Obj. fløj i en højde af ca. 800 m og fuldkommen lydløst. Han indsendte en foreløbig rapport og udarbejdede yderligere en mere detailleret beretning. Det er ikke her muligt at bringe denne mønstergyldige rapport, hvis væsentligste oplysning er, at obj. havde form som planeten Saturn. Koba har udfærdiget en tegning af obj. og herunder taget

hensyn til obj.s flyvehøjde i forhold til bjergenes højde, hastigheden i forhold til vindhastigheden den pågældende morgen o.s.v.

Oversætter E. Slei.

Husk at forny Deres abonnement på UFO-NYT

Samtale på Mount Palomar observatoriet.
af Harold T. Wilkens.

En mand i Oregon skrev et brev til en ven af mig omhandlende, hvad hans søn, som på det tidspunkt var US-mariner, på vej til sit tjenestested, Fort Pendelton, hørte i december 1951 på det store observatorium på Mount Palomar — hjemsted for verdens største teleskop.

„Jeg og en anden mariner stod og talte med en af Palomar-professorerne", fortæller den unge mand, „da en af dennes venner ankom fra Berkley, California. Også han var professor. — De begyndte at tale sammen, og uden at de opdagede det, lyttede vi til deres samtale. — Palomar-manden fortalte, at det amerikanske forbundspoliti (FBI) havde forbudt offentliggørelsen af astrofysiske fotografier taget på Mount Palomar.

„Hvorfor?" spurgte den anden.

„Well, — de viser ting, som den amerikanske regering tænker, at klogere folk ikke behøver at vide. De kan måske fremkalde panik. Der er billeder af jetfly, der jager flyvende tallerkener og sønderrives midt i luften! Der er data om fremmede forandringer i atmosfæren! — Og der er effekter på andre planeter fra atombombeeksplosioner! — Jeg har også hørt, at en landingsplads er fundet i een af Australiens ørkener. Dens oprindelse er ukendt"".

— — —

Det kongelige, australske luftvåbens autoriteter har afspærret landingsområdet og ingen får lov at komme derind. De forsøger at finde ud af, hvem der har lavet denne landingsplads, som de ikke tror, er lavet af mennesker på denne jord eller af jordisk oprindelse.

Flying Saucer from the Moon.

Cape Canaveral, 8. marts 1960.

En mystisk formation af flammende kulørte lys er observeret over tre sydøstlige stater. Dette afstedkom en Air-Force undersøgelse for at konstatere, om Sovjet satellitten Lunik 3 skulle være faldet til jorden.

Lysene blev set over Cap Canaveral mellem kl. 20,00 og 20,23. Ca. 10 min. senere blev de set over North Carolina og senere over Syd Carolina.

Den nationale rumrepræsentant i Washington bekræftede at Lunik 3, den svære russiske raket, der havde taget billeder af Månens bagside, ventedes at blive slynget ind i Jordens atmosfære i marts.

NASA myndighederne sagde, at Det Smithsonske Astrofysiske Laboratorium i Cambridge, Mass, var den virksomhed, der holdt sig a jour med satellitterne lige fra opsendelsen.

Imidlertid sagde de tjenestgørende på Det Smithsonske Laboratorium, at de ikke kunne give nogen forklaring på lysene, hvorefter man gisnede om „tallerkener".

En talsmand fra Air Force her, sagde: „Det eneste, vi kan sige, er, at vi undersøger det".

. . . Lysene begyndte som et tæt samlet masse af flammende farver — rødt, blåt, grønt, orange og gult — og spredte sig, da de skød mod sydøst. Gennem kikkert så lysene ud som kugler af en smeltet substans, måske metal, der faldt fra hinanden. Opvisningen varede omkring tre minutter, inden de blinkende forsvandt i mørket.

Samtidigt passerede et andet, mere langsomt flyvende objekt over Cape Canaveral i omtrent samme retning. Men dets lys var klart hvidt, og flammede op med intervaller på ca. eet sekund. Det forsvandt i sydøst og kom så en tur tilbage.

Orbit Bebr. 1960.

★

Rum Triangel Mysterium.

Et mystisk triangulært objekt blev i går observeret af astronomer ved Palma, Majorca observatorium, det blev bekendtgjort i går. Størrelsen var tilsyneladende som en kvartmåne, rapporterer Reuter. Observatoriet hævder, at det ikke kan have været et russisk rumskib, idet det fløj fra østsydøst mod vestnordvest. Dets hastighed, stilling og mangel på næse og hale udelukkede, at det kunne være et jet-fly eller en ballon.

Yorkshire Post, 24. maj 1960.

Litteratur

★

Det er med vore anmeldelser meningen at fortælle læserne hvad de forskellige U F O-bøger indeholder, idet der som tidligere nævnt kun er ca. 10 % af de omkr. 300 foreliggende, som er uden anden islæt. Der vil dog ikke blive tale om at give nogen bedømmelse af de enkelte bøger.

Det, at en bog anmeldes, skal således ikke opfattes som en anerkendelse herfra, vi bringer bøgerne efterhånden, som vi får dem hjem — altså uden nogen bestemt rækkefølge.

Bøgerne vil kunne købes i Tysk Bogimport A/S, Vestervoldgade 83, København V.

George Adamski:

»OMBORD I RUMSKIBENE«

Dog, 21. april hentes han igen af Firkon, der foruden den sædvanlige hilsen med hånden lærer ham et bestemt ord, der for eftertiden også skal bruges ved kontakter med folk fra rummet, A ikke kender. Den første hilsen er blevet for kendt, siger Firkon.

De spiser sammen, og herunder taler de om mangt og meget, bl. a. om det forkerte i okultisme og metafysik m. m., som mest er udtryk for den selviske tanke; derimod skal man forstå de universelle love, der går ud på, at man skal tjene og hjælpe andre. De kører ud og møder en tallerken, der er større end den sidste; denne er fra Satun og den er en dobbeltdækker. Den står på jorden på sine 3 kugler. Piloten kaldes for Zuhl. Da de starter, føler A ligesom et ryk, men mærker iøvrigt ikke andet. Denne tallerken har 2 små fjernstyrede robotfartøjer, der udsendes til nærobservationer. Resultatene sendes ikke alene tilbage til tallerkenen, men også til rumskibet højt oppe i atmosfæren. Der er køkken ombord, hvor maden tilberedes ved hjælp af højfrekvense stråler, og bogen giver et godt indblik i tallerkenens indretning.

A er klar over, at drivkraften er en slags universelle kræfter, og noget får han at vide herom, dog ikke alt, idet piloterne ikke vil fortælle hele sandheden; de er bange for misbrug. De lander i det store rumskib og kører ned ad skinnerne (diagram at rumskib i bogen, hvor bl. a. skinnerne ses tydeligt). Idet de stiger ud, opdager A, at skibet er af enorme dimensioner, idet det er 7 etager i højden og umådeligt langt. De tager elevatoren ned og kommer ind i en stor smuk salon. Skibet er fra Saturn i modsætning til det forrige, der var fra Venus.

I salonen møder han flere rumfolk, bl. a. flere meget smukke kvinder, alle med skulderlangt hår. De var slanke og yndefulde, og de havde en vidunderlig rosen-teint. De serverer en slags abrikossaft og fortæller, at dette skib er et videnskabeligt laboratorium, som udelukkende foretager undersøgelser om forhold i rummet. Besætningen er blandet af mandskab fra alle kloder, der er beboede i vort solsystem, ja, der er endog enkelte fra andre solsystemer. Rumskibene er fælleseje for planeterne. Samtalen drejer sig bl. a. om menneskenes krigslyst og store uvidenhed, og desuden beskriver A rumskibets indre. Han ser også laboratoriet; herfra foreviser de ham det rum, hvor 12 små skiver er „opstaldet". De bruges til observationer, de er rumskibets fjernøjne. De er lavet af et helt glat skinnende materiale og ligner to tal, der ligger omvendt oven på hinanden. Størrelsen kan variere fra 25 til 350 cm i diameter. De sender alt, hvad de ser, tilbage til rumskibet, og sker der uheld med dem, kan man ødelægge dem ved fjernstyring, enten ved at lade dem eksplodere *(i rummet)* eller ved at opløse dem *(på jorden f. eks.)* — i alle tilfælde sådan, at de ikke skader nogen. Signalerne fra disse skiver opfanges på skærmene i rumskibet, og et apparat omdanner signalerne til billeder og lyde. De fortæller også, at et rumskib kan gå tabt ved uheld; så opløser de det til de oprindelige grundelementer, der er i rummet, og redder sig i små nødfartøjer. Sker det derimod, at et rumskib styrter ned på en planet, ødelægges det, og besætningen bliver dræbt, men da rumfolket ikke ser på døden, som vi gør, sørger de ikke, idet de betragter sig som intelligenser, der ved genfødelse får et nyt legeme. Det er jo bl. a. også derfor, de aldrig vil ødelægge en anden intelligens.

Da de er 65,000 km fra månen, ser A gennem instrumenter hele månefladen, den der vender mod jorden, så tydeligt, som var han lige over den. Han beskriver det, han ser; bl. a. får han øje på et lille pelsklædt dyr, der løber afsted på månen. Desværre er der ikke tid til landing, da dette kræver

nogen tilvænning, men han får at vide, at der er masser af vand på den anden side af månen.

Igen følger nu et indgående referat af en samtale med en mester, denne ser ikke ud til at være mere end 30—40 år gammel. Han fortæller bl. a., at den Almægtige er alvidende, og kommer ind på, hvad mennesket i grunden er, og hvad livet er. Han siger, at mennesket på jorden har fejlet, ellers ville deres planet være et glædens hjem. Mere vil jeg ikke omtale af denne samtale, idet man løber en risiko for at forfladige de store tanker, der ligger bag det, mesteren fortæller.

Efter denne samtale flyves A igen til jorden, hvor han tager afsked med Firkon.

8. september møder Adamski igen Firkon og Ramu, og medens de spiser sammen, får A at vide, at de kan modtage hans telepatiske tanker ude i rummet, og han også tildels deres. A spørger om flere ting, han gerne vil have rede på, forskellige rapporter bl. a. om kapt. Mantel og om spejderføreren, der blev forbrændt. De fortæller, hvordan det gik til; det skyldes ikke deres angreb, men tallerkenens magnetfelt, at disse ulykker fandt sted. De fortæller også, at der før vort planetsystem var andre, der også var beboede af mennesker, der kunne færdes i rummet Planeter forgår, og nye skabes hele tiden. Når en planet er moden til beboelse, befolkes den af frivillige fra andre planeter, der landsættes fra store rumskibe med alt nødvendigt udstyr. Alle planeter vil nå dette punkt. Jorden var længst om at nå dertil, men da den var blevet befolket fra rummet, gik der ikke længe, før man opdagede, at der var noget galt med dens atmosfære. Beboerne lastede deres rumskibe og drog tilbage til deres hjemplaneter med undtagelse af nogle få, der blev tilbage. Disse klarede sig til at begynde med ret godt, men så degenererede de, og de måtte tilsidst friste livet i jordhuler, indtil de blev totalt udslettet. Jordoverfladen hævede og sænkede sig, og havet opslugte nogle områder og frigav andre, hvorefter jorden igen en gang blev tjenlig til beboelse; men nu ønskede man ikke at sende frivillige derned, men brugte jorden som forvisningssted for de urolige elementer, der, som det er naturligt, når det er mennesker, det drejer sig om, selvfølgelig fandtes på andre planeter. Man måtte jo ikke dræbe dem, og sendte dem derfor ned på jorden uden hjælpemidler af nogen art; dog havde de fået undervisning i, hvordan de skulle klare sig med det, som naturen ved hårdt arbejde kunne give dem. Disse *„mennesker er stamfædre til de 12 jordiske stammer“*. Til at begynde med, besøgte rumfolket dem for at se, hvordan det gik, men var ikke velkomne. Til at begynde med klarede jordboerne sig godt og levede i fred med hinanden, men efterhånden kom splittelse og misundelse i højsædet, og det fortsatte til det, vi kender i dag.

Rumfolket sendte stadig „Messiasser“ herned for at hjælpe, men uden held. Jordboerne blev stikkende i de tilstande, hvorunder de levede, og gik frem i klogskab og visdom som menneskene på andre planeter, hvor man mere levede efter Skaberens vilje og lydende hans bud.

Samtalen drejer sig nu om død og genfødelse og om det evige menneske, og de siger til A, at rumfolket gerne vil hjælpe, hvis vi beder derom, uden tvang fra deres side. Vi mister aldrig modet i vore forsøg på at hjælpe jer fra planeten jorden, der har det, vi kalder lav frekvens.

De tager nu A med til en tallerken, der igen bringer ham op til et rumskib, hvor han atter taler med en mester, der beder ham fortælle jordens befolkning alt det, de fortæller ham, og lover ved mental telepati at hjælpe ham med at huske alt det, han hører fra rumfolkets side.

Adamski får at vide, at vi her på jorden bruger grundstofferne forkert, så de modarbejder os i stedet for at arbejde for os. Et menneske skal først og fremmest lære at kende sig selv, hvad det er, og hvordan det kommer tilbage til den enhed, det har forladt. Der er intet at tilføje til et menneske, det skal bare selv finde udtryk for det, der er i mennesket. Når dette er nået, forsvinder lidelserne af sig selv.

Hvis man erhverver kundskaber på en planet, kan man enten ved genfødelse eller ved overførelse med rumskib tage til en anden planet for at søge større kundskaber. Dette har været tilfældet for jordboerne, dog nærmest ved genfødelse. Døden er ikke det, vi tror, den er kun en omskiftelse til en anden tilstand. Formålet med formen mennesket er, selv når man sover, at erkende den guddommelige nærværelse.

Adamski kommer tilbage til jorden og beskriver, hvordan han må indrette sit nye hjem og om de besøg og den hjælp, han får, og vi kommer frem

til hans sidste tur i rumskibet, hvor han føres med dette om på den anden side af jordmånen. Han ser den i en stor skærm. Den side, der vender mod jorden, har store hangarer i nogle kratere. På den anden side ser han store bjerge med træbevoksninger ved foden nede ved søerne og floderne. På skråningerne og i dalene får han øje på byer. Han ser befolkningen gå på gaderne og lægger mærke til nogle ejendommelige „køretøjer", der ligesom svæver lavt hen over gaderne. Udenfor den by, de lige er over, ser A en kæmpehangar, og han får at vide, at her lander rumskibene med forsyninger, og her laster de de mineraler, de har brug for fra månen.

Derefter vender de tilbage til salonen for at fejre Firkon og Ramu, hvis tjeneste er endt. De vil nu tage tilbage til deres egne planeter. Måltidet beskrives, og Adamski betragter det hele med fryd. To skønne gratiøse kvinder danser, og derefter viser hans værter ham scener fra deres hjemplanet Venus. Billederne er direkte overført fra Venus, og de ses midt i lokalet uden skærm. De har et apparat, der kan standse strålerne, hvor de vil, og de har derfor ikke brug for skærm, som vi har det ved vore lysbilledfremvisninger. Han så bjerge og skønne landskaber. Han så byer, der var anlagt i en cirkel eller en oval. Mange huse havde store kupler, der strålede i alle farver. Om natten udsendte disse kupler et blødt gult lys. Der er mennesker på gaderne og „køretøjer", der ligner små rumskibe, der svæver lavt over gaderne. Han får at vide, at Venus har 7 oceaner, og de fortæller, at atmosfæren er skyld i, at de let bliver 1000 år gamle, venusmenneskene. Da forestillingen er forbi, fortæller de, at Jorden er udsat for en tipning, gradvis, og hvis denne tipning bliver fuldstændig, vil den forårsage, at det land, der nu er dækket af vand, vil dukke op igen. Den fordampning, der herved fremkommer, vil atter fremkalde en skyatmosfære som på Venus, der gør, at jordmennesket også til den tid vil kunne nå en alder af 1000 år.

Bogen slutter med at A efter hjemkomsten atter hentes op i et rumskib, hvor rumfolket med Adamski's fotografiapparat tager nogle billeder af rumskibet fra tallerkenen, og disse billeder er med i bogen.

Charlotte Blodget slutter med en biografi af Adamski.

Hvis man overhovedet vil beskæftige sig med flyvende tallerkener, må man eje denne bog, læse den flere gange og tage stilling til problemerne deri .Søg at forstå hvad Adamski egentlig fortæller os.

P. Mathiesen.

Gruppeliste fortsat

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17, Ballerup, telf. 01 971114.
Frederiksberg: K. Maltesen, Dalgas Bldv. 91^4, F.
Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, telf. GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Holte: J. Bauder, Attemosevej 93, Holte, telefon 01 800048.
Kastrup I: Københavnslederen.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf. NO 8755.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse, telf. 01 703318.
Sortedammen: K. T. Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbh. K., telefon PA 3409.
Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67, Kbh. S., telf. SU 9525.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.

SJÆLLAND:
Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11, Birkerød.
Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3.
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Frederiksværk: K. E. Hjerrild, Ternevej 8a, tlf. 957.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Holbæk: J. Svendsen, Østervang 22.
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.
Korsør: C. A. Jørgensen, Nik. Rumpsvej 8.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Roskilde: H. Hansen, Lærkevej 46.
Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.
Midt-Stevns: K. Hansen, Kræmmergården, Store Heddinge, telf. 551.

Rounborg Tryk-Skive